

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . 2 cèntims.
 Fora de Palma » . . . . 2 1/2 »
 Números atrassats » . . . . 4 »

Sonarà cada dissapte, si té vent a sa flauta.

S'envian es números a domicili, tant a dins Ciutat com a ses Viles, pagant per adelantat a s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta a conta de 16 números.

SA FÈSTA DES CERTAMEN.

Ydò heu de sèbre que dijòus de la setmana passada, devés les onze, ja no hi cabia més gent de sa qu'hey havia dins es gran saló de sa Diputació Provincial, tot endomassat y plé de cuadros. Aquell truy y aplegadissa de *escogida concurrencia*, era per presència sa distribució des prèmis qu'es Jurat des Certàmen de *Fires y Fèstes* havia concedits.

Còm tothom va está assegut y va *rompre* sa música qu'hey havia en es pàti d'abaix, entràren una partida de senós lletruts, tirats de frac, y s'asseguèren sèriament a ses cadires de braços y altres que no heu eran. Don Jusep Quadrado presidia, tenguent a dreta y esquerra altres senós de sa Comissió central, y molts de Jurats: (L'IGNORANCIA reparà qu'hey faltavan es de *Ciències*.)

Callà sa música, y es secretari, Don Lleó Carnicer (no tenguen pò: no mossega;) llegí una Memòria, *fènt l'obre* a ses composicions premiades, diguentnè bé y mal, una frèda y una calenta, segons, lleal entendre des Jurat. Totduna qu'acabá, comensá el Senó President a descloure plèchs, a cridá es qui havian *trèta sa llarga* y a donarlós a cadascú lo seu. Mèntres tant, a cada nòm que sortia y a cada autor qu'es presentava, es públich feya mansballetes. Y a élls, a n'es premiats, los haguésseu vists tots satisfèts, fènt un poch s'empagahit! Era de rahó.

¿Voleu sèbre qui eran élls? Es primé qui, segons s'orde des cartell, rompé sa pòsta, va essé Don Thomas Forteza, qu'ha tengut paciència per compòndre una *Gramàtica mallorquina* (bòna falta mos feya) y que li valgué *tres gèrros de bronzo daurat* que, en dirvos qu'eran regalats del Rey, podeu pensá si eran cosa de lo alto.

Menció honorífica des Prèmi històrich meresqué el Sr. Riudavets per uns *Fragments d'història de Menorca*.

Llavò Don Toni Frates rebé una *ploma d'òr* en prèmi d'una novèla qu'havia presentada. Pensau ara si'n podrán sortí de bones *de su bien cortada pluma*, que d'avuy envant no perilla d'aplegá rovey.

D'aquestes òbres no'n podem dí ni bé ni mal, perque encara no han sortit a llum, ni allá mos ne llegiren cap escapolò: però bé podem creure que mos ne xuparém es dits, per lo hò qu'es Jurat mos va fé sèbre d'elles.

Amb sos poetas ja va essé altra cosa. Quant los cridàren y haguèren rebut es prèmi, mos dexàren sentí ses seues glòses, y francament, mos agradàren ferm; y si hem de judicá p'ets esclafits de mansballetes, també agradàren a tothom, Don Juan Alcover llegí *La Seo* (única en castellá,) que bé merexia sa *rosa de plata* que li dàren.

Derrera éll, un *tocayo* seu, Don Toni Alcover, manacorí, llegí un *Càntich*, premiat amb accèssit, que fa sa retxa ben amunt. Y axò qu'es seu autor es aucell de primera volada.—«Vat' aquí un atlòt, (deyan per tot) que casi ja es mèstre sense havé fèt mossatge: un qui pòt professá, sense fé es noviciat.»—Y nòltros som d'aquest parè.

Es *clavell d'òr y plata* el ben guañá un poema de Don Mariano Aguiló y Fuster, que p'es tróssos qu'en sentirem; mereix no un clavell, sinó tota una mòta. Còm que s'autor no hey era present, el mos llegí Don Mateu Obrador, qu'encara no havia encalentida sa caira y hagué de torná comparexe per rèbre s'acçèssit y llegirnos sa boníssima glòsa descriptiva de *Sa Roqueta* axí còm éll sab llegí en públich, pues no en sab tothom.

A més d'aquests prèmis es Jurat concedí mencions a altres poesies; y tot seguit cridá es pintós que n'*Aliatar* s'encarregá d'apuntá per donarnè conte a n'aquest mateix número, y per axò ara los passam per alt.

Y per últim, Don Andreu Torrents se va fé seus es dos prèmis que concedí es Jurat de Música: un d'*un tinté y dos canalòbres de bronzo* regalats de la Princesa D.ª M.ª Isabel, per s'*Oratori* de sa

Conversió de Ramon Lull; y s'altre d'una *batuta d'ebano y plata*, qu'havia oferida *El Carnaval* a sa milló música de ball.

Tal va essé es resultat d'aquest Certàmen que nòltros ignorants no porem judicá amb tota imparcialitat; perque encara que vos paresca cosa rara, heu de sèbre (y L'IGNORANCIA vos ho diu tota satisfèta,) qu'en aquest Certàmen hey ténen més part que perventura no vos pensau *En Nemo, Madò Clara, En Goriét, En Jòrdi des Recó, Mossen Lluch, En Lleó, En Miranius* y altres *ignorants* de grux de rey.

X.

QUATRE PARAULES

SOBRE S'EXPOSICIÓ CELEBRADA AMB MOTIU

DE SES

FIRES Y FÈSTES DE PALMA.

PRIMER GRUPO.

Pintures al òli.

Es cuadro premiat amb 1.er accèssit, representa sa *costum* que tenian ses dònes mallorquines de fé despenjá a n'ets seus infants, es barená, a còps de passetja. En veritat no es un *assunto de s'Història de Mallorca* còm assumptava es programa, però es Jurat cregué obrá en justícia preferintlò a n'ets altres.

Nòltros creym que s'autó, Don Francisco Mèstres, es capás de fé còses mil·lós.

Es cuadro que representa sa *primera entrevista del Rey En Jaume, amb el Rey mòro de Mallorca*, té s'inconvenient de que no está, conforme amb s'Història des fèt tal còm lo descriu el mateix Rey En Jaume en sa seua crònica, ni tampoch amb sa d'En Marsili que consideram ses més fidedignes. S'autó Don Juan Bauzá degué consultarné d'altres. Còm a pintura té figures molt ben tocades; en conjunt mos assembla massa convencional.

Es cuadro que representa *es suplici*

de *Mestre Colom*, demòstra un gran treball de part de s'autó Don Ricardo Carlòtta, però es resultat no ha correspost à n'es seus esforços.

Es que representa *un pagès mallorquí fumant amb pipa* y ha obtingut es primé premi com a *cuadro de género*, es un bon exemplá de s'escòla realista que sòl predominá en ses òbres des seu autó el señó Bauzá. Nòltros hauriam desitjat manco uniformitat de tintes entre es calsat de sa figura, sa caxeta y es *fondo*, qu'es massa axut per falta d'accessòris.

Creym qu'es Jurat ha fèt santament classificantlò en primé lloch.

Es que representa *dos jovensans, des de una peña, tirant pedres al mar*; es un estudi molt ben avengut; sobre tot es colorit colrat d'aquells desnús, y es tòns des celatge y de ses piles demòstran qu'es seu autó Don Francisco Maura estudia es natural amb gran profit.

Es que representa *una niñona mòra, venent plats y gerricons de majòlica*, es un bèll motiu, amb que totduna hey simpatisa s'espectadó. Sa figura està més ben dibuxada que modelada; ses majòliques son inmillorables; es trispòl no escòrsa abastament. Llástima qu'es seu autó Don Antòni Ribes no mos haji fèt veure altre cuadro; tothom sab, que es es primé paysista de Mallorca.

Es que representa *un ase de carritxé, desamparat subaix un garrocé a'un tossalet*, es un altre exemplá de s'escòla realista, qu'atrèu ses mirades per lo atrevit de s'execució y lo brillant de sa llum que s'autó Don Antòni Fusté hey ha sabut vessá. Si va à dí vè, nòltros hauriam fèt passa aquest aset devòra sa moreta y es dos atlots. Tots tres quadros han obtingut distinció en concèpte des Jurat, per s'orde com los hem descrit.

Don Gaspá Terrasa, ha presentat *una manola y un músich de l'añy tirurañy*; tots dos quadros demòstran empenó en vènce ses dificultats de s'art. Però es seu autó mos n'ha dextat veure'n d'altres, especialment *petites perspectives*, amb figuretes tractades *à lo Fortuny*, que, la veritat, passetjantmós per dins es salon de sa Diputació, les hem agraades. Una n'hi té per mòstra y mos agrada. ¿Perquè no n'ha enviades un parey, èll que no té rival dins aquell gènero?

Una pageseta sollerica filant de dret en dret, en mitx d'uns quants tésts de flòrs, es un tipo bellament elegit entre es molts que pòden presentarsè per mòstra de ses fesomies y trajos mallorquins. S'autó señor Pizá, que d'aficionat, dins breu témps, ha pujat à professó, no se desanim si per aquest pich no li ha tocat premi; dia vendrà qu'arribará à n'es cap des còs amb sos primés, pues s'envestida qu'ha prèsa axí mos ho fa creure.

Si hem de seguí per orde de mèrit passant revista à n'ets altres quadros que figuran à s'Exposició mos veurem massa embarassats, y per axò los pégarrem arreu.

Jusèp el Just sollicitat per l'espòsa de Putifar, es un quadret de senzillíssima composició, variat de colorit, y bon efecte. Se coneix qu'es seu autó Don Salvadó Torres l'ha pintat deprèssa. Un altre pich convendria que s'hi tirás en témps, y que procur presentarmós qualque grupo de cavalls per s'estil des que també hey ha enviat, y sobre tot qualque cuadro de caràcte relligiós, èll que coneix bé sa manera de tractá ets asuntos místichs.

Unes quantes escenes de familia, òbres de Don Agustí Buades, cridan s'atenció per s'escrupulosa consciència amb qu'es pinzell hey ha jugat. Amb un poch més de dibuix y perspectiva serien millorets.

Uns quants retratos de persones conegudes, òbres del señó Carlòtta, mereixen especial distinció, pues valen molt per lo acertat de ses semblances y per s'execució segura y neta.

Altres tant podriam dí respècte d'un retrato de senhora que mos ha semblat obra del señó Buades.

Un gran paysatge titulat *Lo Gorch del Comte* y alguns quadrets més, també paysatges y marines, mos han vengut de Barcelona y per cèrt son dignes de figurá entre tots ets altres referits.

Per no allargá més, dexam aná es poch quadros qu'hey restan, alguns d'els quals no merexían essé admesos à una Exposició formal.

En *miniatures y aquareles* no recordam qu'hey haja res bò ni dolent, si esceptuam un *Ecce-Homo* no gayre corrécta però ben miniaturat.

Per suplí sa falta de dibuxos, s'hi han presentat cinch modèllos de casulles, per mòstra de lo que s'usa à Italia, France y altres nacions catòliques. Ja es hora de desterrá d'entre nòltros aquestes plantilles de guitèrra, amb fòrsa de fuyes de carxofera y pitxerangos brodats allà ahont sòls hey pertòca una alegòria, monograma ó signe relligiós.

Projectes d'Edificis.—Cap.

Gravats.—Cap.

Dissapte qui vé passarem es ram per sa secció d'*Escultura*.

ALIATAR.

CODOLADES. (*)

SA DÒNA DEMUNT UNA BOTA.

Tal com som me represent,
Y surt à vistes.
No som com vòltros, modistes,
Y curruques,
Que per parexe ben maques
Vos enlestiu,

(*) Avuy publicam aquesta composició trobada entre es papès del P. Mtre. Francesch Pascual y Togores, dominico. † dia 12 Setembre de 1856. Suposam que se refereix à ses figures de bulto que, segons costum, posavan à ses fèstes de carré.

Y en mitx des carré sortiu
Amb vestits nòus.
Lo que duch ni quatre sòus
Val si s'encanta.
Però encara fás més planta,
Y bon papé,
Que vòltros, qu'es perruqué
Cuyda y pentina.
Es vè que ja no som nina,
Ni ténch cabeyes,
Y que ténch ets uys vermeys,
Y es nás inflat,
Y tot un morro xapat,
Y un bon gép.
Però ningú m'ho incrép;
Qu'aquests defèctes
Des mèus molts aïs son efèctes,
Y s'aygordent,
Qu'amb palo frequentement
Es meu'm dóna;
No per ser jò polissona,
O malfanera,
Sinó perqu'es un tronera,
Y un bon gat.
Es bergant s'era empenat
En tancarmé;
Ni volia dexarmé
Veure sa fèsta.
Y jò per una finestra
Saltant som fuyta.
En trobà sa casa buyda,
Èll s'en vendrà
Fèt un Nèro, y m'en durá,
Y em farà blava.
Però, ¡bon còna de rava!
Jò no'n fas cás.
Que demunt m'hi fassa 's fás,
Jò ja hey ténch call,
Es bergant que mir y call,
Y per la resta,
Que'm deix fé en pau sa fèsta
Y ja'u veurem
Per ara nòltros riguem,
Pues tenim coques;
Y diguen totes ses boques.
¡Viva aquell Sant,
Que per tots trabayá tant,
Y es Sant Ignaci.

CODOLADA DE S' HÒMO.

¡Perqu'ets fuyta, polissona,
Y gran vayvéra?
Es mànech de sa granéra...
Ja veurás tú...
Vuy à mèstre Lustreruó,
Lòca, et duré,
Perqu'aquell hàbil ferré
T'adob es cap.
Perque ¡dins à quin cap, cap,
Sinó à n'es téu,
Cara de butza, ò de lléu,
Qu'una barcòta
Tant lletja y jeperudòta,
Mal endressada,
Com tú, es sia enquimerada
A fé papé
A sa fèsta de carré
De Montissión?
De ses fuyes de Siòn
A n'es costat,
Ets un papé ben soyat,
Papé d'estrassa,
Es xerafi d'En Proassa
Bò per fé pò
A n'es nins. Y amb tot axò
Bravetjas tant,
Que't téns per més elegant,

Que tantes cures!...
Y axí burra entre ses burres
Passèm devant.
A ca-nòstra en arribant
T'aplanaré,
No amb sa plana de fusté,
Amb sa granéra
Aquest gèp, que dús derrera,
Y no serás
Imatge de Barrabás,
O com un mòtlo
De fé dimònis, y à ròtlo
Porás sortí.

CARTA DERRERA.

19 Setembre de 1881.

Amigo Tòfol: Ahí acabárem ses desdixades *Fèstes*, y no dich ses *Fires* porque lo que son *Fires*, encara les hem de comensá. ¡Pareix mentida que en tant de bestia de pèl y de cèrres com hey ha à Mallorca no n'haja comparegut venal ni un sol cap!

Y, porque vejes tú: dos ases, (entre es moltíssims que topám à cada passa) sòls dos ases s'han presentat, y no en es Camp d' *En Seralla*, sinó en es *Certámen Artístich y Literari*, etc., y tots dos han guañat prèmi; un d'ells com à protagonista d'una novel·la, y s'altre com à protagonista d'un cuadro. Conech personalment es qui los hi han menat, y t'assegur que no heu han fèt amb mala intenció.

Un altre animal ha sortit à ròtlo, y era un *camaleon* posat en es curucull d'una fruytera, dins Sa Llonja. Tolduna que'l vatx veure, involuntariament, vatx pensá en cèrtes homos polítichs, que mudan de coló sovint, sovint, y fènt veure que viuen de l'ayre del cèl, s'enfilan dalt la parra y s'atapexen fins que s'ho tòcan amb so dit. ¿No es veritat que sa figura d'aquests padastres de la pátria es tant repugnant com sa d'un *camaleon*?

No vatx aná à veure ses *Còves* porque no me convidáren, emperò sí à veure arribá es vapor, y es fochs des cap des Moll. Sia dit en veritat axò no va sè de lo qu'ha anat més malament.

Ahí, en bòn diumenge, cantàren es *Te-Deum* à La Seu es parroquians que sòlen anarhí à l'ofici; de mòdo que quant jò esperava veure tota sa *Junta Organisadora* en aquell acte, sòls n'hi vatx veure alguns membres, pòchs y desorganisats. Ara à n'es *Tòros* des-capvespre ja hey vá aná més gènt. Diuen que va essè una de ses *corrides* més notables que s'haurán vistes à Ciutat. ¡Bòns braus! y axò qu'havian amparat unes quantes arruxades. Molta *codrilla* y bona feyna; emperò axí mateix un picadò sortí amb un brás romput y un primer espasa amb un anca foradada, y no per riures. Axò, com tú

comprends, es còsa de pòques taules; per essè bona una *corrida* han de corre es metges y si es necessari s'Extra-munció.

Ara te podria parlá de ses il·luminacions qu'hey ha hagut per dins Ciutat. Fiyet les porian contá amb sos dits. Es *Crèdit* posá tantes atxes com n'hi sòl havè à un ofici de mòrt de pòchs doblés. Sa Diputació posá lo acostumat y encara manco. La Sala penjá ets homos *ilustres* y los ha tengut en es sòl y à sa serena aquests vuyt dies. Es d'adverti que, es vespres sòls encenía es grasòls à ses sèt figures deshonestes que omplian es buyts des balcons, mentres aquell cuadro d'abaix que diuen que representa el Beato Ramon estava à les fosques. Ni *sisquera* han trèt un poch de téya, de sa qu'à La Sala sòlen tení en gròs, per encèndre es gran festé que fa flama-da tants de pichs en l'any.

S'Institut, y qualche botiga de llanterné han posat ses séus alimares. Tot lo demés ha anat à pará à Santa Catalina.

Qualque còsa te podria dí sobre ses Exposicions de Sa Llonja y des saló de Sa Diputació, però tròb que basta per caldera lo que t'he contat, y per altra banda, no vuy robá es materials à n' *Aliatar* encarregat d'aquest assunt, ni à n'es *xeremiero* qu'espigolará lo que m'ha caygut à mi ó no hajin sègat arreu ets altres.

Malavetja à está hò, y esperem es dissapte de sa *Fira* de sa téua vila que, per flaca que 'us surta enguañy, sempre será milló qu'axò que mos es sortit à nòltros. Un conhòrt mos roman, y es qu'es forastés de fóra Mallorca han tengut s'eyma de no vení à veurerlès, y que tots es diaris de Palma se destexin nan per fé es mateix combat y un sòl plant que presideix es séu solemne entèrro.

A reveure Tòfol, y etc., etc.

JOLIÀ CAMALI.

XEREMIADES.

Hem rebut un exemplá des Mapa de Mallorca y un des Plá de Palma, dibuxats per D. P. de A. Peña, que se vénen com à recòrt de ses *Fires y Fèstes*.

Bona ideá ha tengut es nòstro amich publicant aquests trabays, pues molts son ets estrangés que desitjan dursen qualche lámina y no los ne podian oferí. Agrahim s'atenció, y desitjam que se'n despatxin molts.

* *

Diumenge passat es nòstro Illm. Prelat després de benehí ses nòves *absides* de la Parròquia de Sineu, va oficiá de pontifical à n'aquella Iglesia. Molt ha lo-grat Sineu y ets séus vezins, dèuen está

molt agrahits à n'el señó Compte d'España, qui ha satisfèt es gasto de s'obra nòva, dirigida per s'Arquitecto diocesà señó Pavia, demostrant es séus conexaments amb s'art gòtich, tan desconegut y maltractat, à ses antigues Iglesias de Mallorca, p'es picapedrés moderns.

L'IGNORANCIA compleix son devè, enviant à tots quants amb sos caudals, trabays y conexaments hey han contri-buït, sa més cordial enhorabona.

* *

—Ròch: ¿has vist tot lo de sa Llonja?

—Jò me pens que sí, perqu' he vist y tot ses terañines que penjan de ses vòltes.

—Homo, tal vegada están exposades, pues per lo notable que son, hé mereixen medalla de plata.

* *

—Dignesme Jòrdi: ¿qu' es veritat que no més en pòrros fuyes s' han gastat un dineral per fé ses *Fèstes*?

—Ell à part ó banda sortirán es con-tes; però es d'esperá que qualche còsa hauran dextat per premiá ets expositós que'n sian dignes. A mòdo, ¡Bòn-Jesús! que tot heu hajin fús amb cohuet, barraques y esquéles....

—Ja heu veurem: seria pás de riure que à n'ets únichs qu' han correspost à s'invitació exposant es fruyts des séu engiñy, los satisfèssin amb un trist diploma.

* *

Una altra de ses còses exposades à n'es públich, durant ses *Fèstes*, va essè una col·lecció de caxòtes buydes y un munt de paya, qu'estava dins sa pòrta de Santa Catalina.

Es vespres qu'à fórsa de sempentes, per falta de bona policia, hey hagué pèus trepitjats y mantes esquinsades, aquelles caxes serviren de *burladero* à n'es poruchs.

Tal vegada les hi posáren amb tota intenció.

* *

Veys aquí una *xeremiada* que casi, casi, podria passá per *covèrbo*, en so ben entès, qu'es cás ha succehit.

Ydò axò era y no era: un expositó d'un mòble de nòva invenció que, llevantsè sa vèssa y bestraguent es material, l'havia presentat esperant vendrel p'es séu just prèu.

Y vé que s'hi presentá un señó y s'enamorá des mòble. Qualsevòl se pensaria que ley hauria comprat. Pues, no señó: aquell bòn señó, per doná una pròva de franca confiansa, li digué tot xalest à n'es malanat expositó:

—Demá t'enviaré es méu fusté y li dexarás ses plantilles.

Es de suposá (encara que no heu digués) que li premiará s'ideá à s'expositó des mòble referit, pues si no fós axí,

més li valdria à un manestral que se buyda es cap inventant còses de profit, més li valdria fé banchs de quatre cammes, (ja que de dues n'hi ha abastament) y vendrerlós barato.

* *

Aquesta setmana passada tots es vapors qu'han sortit de Palma amb rumbo à Barcelona s'en han duyt un sens fi de passatges. Diuen que, suposat que no han vist *Fires* à Ciutat, s'en van à veure ses de La Mare de Déu de la Mercè, que cad' any celebra sa capital de Catalunya.

¿Qu'hey farem? Lo que no es à una banda es à s'altra.

* *

D' *El Ancora* de dimecres passat, copiam aquests versos que se referexen à lo qu'havian d'havè estat ses *Fèstes* y ses *Fires* de l'any 1881, à Palma. Parlan alguns de sa *Comissió Organitzadora*.

Y allà veureu còm surten maravelles
Des patriòtic ardor des nòstro pit:
Vos farèm devallà cent mil estrelles
Per enlluernà es cògos cada nit.

Treurem de devall terra còses noves...
Per grans y gròsses pègarèu un bot...
Y viatges... y tòros... y à ses còves...
Y boleros... p'es còxos sobre tot.

Y si es Beatos Ramon y Catalina
Agrahits mos inspiran tan grans plans,
Pe s'honra que los dú tal trebolina,
Vos jurám qu'à su es mix de sa *Fachina*
Els hi feym devallà per ferlós Saints.

Emperò si entre tantes lluminaris
Se mos apaga es llum y surt un mòstro
No mos diguen jamay:—¡Valents canaris!
Mestre Colom, axò no es éll lloch vòstro.

TORIBIÓ.

* *

Sa nòstra Autoritat municipal, amb un cèl y una previsió que l'honra, va fé penjá dins es carruatges de llogué (a. carrils) sa tarifa de preus estampada en francès, per quant vendrian ets algerins à veure ses *Fires*.

Y ara demanam nòltros, ¿perquè no n'hi han de penjá un altra amb anglès, suposat qu'à Palma en pasturan tants d'*inglesos*? Y de que son molts, ningú en pòt dá tanta fé còm es mateix Ajuntament.

* *

Es pònt de fusta de baix de sa murada de Sant Pére, diuen que torna está malalt. Ja seria hora de sustituirlo amb un pònt de pédra, y no estariam exposats à veurel caure s' hora manco pensada.

No seria estrañy qu'axò de ses *Fires*, quant deyan qu'havian de dú es bestia dins sa Riera, l'hagués trastornat.

* *

A s'embocada des torrent de s'Algá, hey román es cap d'aquell gran *cetáceo*

qu'hey aná à morí. Ara qu'está ben desnossat amb ses mandíbules ¿perquè no'l duen, de remolch per má, à Ciutat, y qualcú, (per exemple s' Institut provincial) no el guarda en es seu Mussèu? La veritat es que bé val la pena de conservar-se aquest *osset* que no cap per ningun estil dins un carro de parey.

A un'altra capital méns il·lustrada que sa nòstra, haurian recubit tot s'esqueleto còm à còsa digna d'essè conservada, per estudi y per memòria. Aquí per nòltros il·lustrats es *Cetáceos* de 60 pams son *pezi menutti*.

* *

Ja fá massa témps qu'es pòble y es diaris de Ciutat rallan sobre es bròu sahimós que sura demunt la mar, desde es Portitxòl fins à sa Pescatería, su devant lo qu'era Porta des Moll.

L'IGNORANCIA recusa prende cartes amb aquest assumto per pò de fé matx. Tanta espera, per part des qui los correspon averiguá sa verdadera procedencia d'aquell cerigòt, y tan pòca diligencia en posarhi remey, fá sospitá còses, y obliga à fé judicis temeraris.

Si nòltros haguéssim de doná dictamen sobre aquest assumto, tendriam ben present aquella sentència que diu: *Salus populi suprema lex*.

Però avuy en dia, desyara veym que sa suprema lléy es sa de s'ambut.

* *

Servesca d'avis à n'es setmanaris inmorals y de mala índole que mos envian de Catalunya solicitant es camvi repetidament. L'IGNORANCIA, no vòl tení amistats ni relacions amb aquella casta de *savis* que potetjan sa nòstra Relligió, y umplen d'impropèris y calúmnies à n'ets homos de bé.

Gento con gento, y el Dimòni con su *parento*.

COVERBOS.

Hey havia un pagès que cansat de trabayá, volgué anarsen à Ciutat per llogarsè per cuyné.

Sa primera vegada que va aná à Plasa, quant va havè comprat sa carn, pagada y posada ja dins sa sanayeta que duya, la posá en terra, y preguntá à n'es carnicé, còm se covia sa carn.

Es témps qu'es carnicé li dava explicacions per còure sa carn, arribá un cá, aficá es cap dins sa sanayeta, agafá sa carn, y ja li va havè estret cap avall.

Enseguida qu'es carnicé va veure allò pegá un crit diguent qu'un ca s'en duya sa carn.

Es cuyné que no sabia ahont tenia sa má dreia, fént sa mitja riaya, esclamá:

—Y la m' haurá de torná, tan mateix no la sab coure.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Un gran buñol han estat Ses Fires y Fèstes de Ciutat.*

SEMBLANSES.—1. *En qu' es trempa.*
2. *En que té couà.*
3. *En que ténen pots.*

TRIANGUL....—*Correu-Corre-Corr-Cò-C.*

PREGUNTES....—1. *Perque ley posaren.*
2. *Un desèrt.*

CAVILACIÓ....—*Ramon Lull.*

FUGA.....—*A sa plassa ca cara sa casea.*

ENDEVINAYA.—*Un plátano.*

GEROGLIFICH.

: Jorjol Dezembre : : Jané

UN AMICH MEU.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un cafè à un pescadò?
2. ¿Y es sastres à n'es pòbles?
3. ¿Y una sarment à un mòrt?
4. ¿Y un amo de possessió à una imprenta?

QUIDAM IGNARUS.

TRIANGUL DE PARAULES.

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, lo que té el Rey d'Inglaterra; sa 2.ª, lo que devogades diu el Rey; sa 3.ª, lo que té es Conservatori; sa 4.ª, lo que ténen ses Iglesias; sa 5.ª, lo que té tothom, y sa 6.ª, una lletra.

UN AMICH MEU.

PREGUNTES.

1. ¿Ahont porem fé tantes retxes còm volèm sense qu'es conegan?
2. ¿Qui es que moltes vegades còbra sense que li donin doblés?
3. ¿Qu'es axò qu'essent mòrt aferra y trèu?

X.

FUGA DE CONSONANTS.

.A. E..A..A. A..O ..E.A .E.

BIEL DES MOLÍ.

ENDEVINAYA.

No es aucell que jaga en paya,
Ni es de nirvis ni es de péll.
¿Còm t'agrada aquest aucell
Que dú capulla y no es frare?

X.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.

24 SETEMBRE DE 1881

Estampa d' En Pere J. Gelabert.